

Súd: Okresný súd Košice I
Spisová značka: 40C/7/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7213220423
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 05. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Sandra Veľká
ECLI: ECLI:SK:OSKE1:2015:7213220423.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Košice I sudkyňou JUDr. Sandrou Veľkou, v právnej veci žalobkyne: C.. N. H., U.. XX.X.XXXX, R. L. XX, L., právne zast. JUDr. Juraj Kus, advokát, AK Nám. osloboditeľov 10, Michalovce, proti žalovanému: Slovenská republika - Generálna prokuratúra Slovenskej republiky, Štúrova 2, Bratislava, o zaplatenie 150.000 EUR s prísl. takto

rozhodol:

Žalovaný je povinný zaplatiť žalobkyni 100.000 EUR s 5,5% úrokom z omeškania od 16.8.2013 do zaplatenia do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

V prevyšujúcej časti návrh **z a m i e t a**.

O trovách konania súd rozhodne samostatným uznesením do 30 dní po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

odôvodnenie:

Žalobkyňa sa návrhom doručeným súdu dňa 26.8.2013 domáhala, aby súd zaviazal žalovaného zaplatiť žalobkyni 150.000 EUR s úrokom z omeškania vo výške 9,5% od 15.8.2013 do zaplatenia titulom zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú nezákonným rozhodnutím nesprávnym úradným postupom orgánu verejnej moci. Žalobkyňa bola nespravodlivo trestne stíhaná a obvinená uznesením vyšetrovateľa zo dňa 29.3.2010 za trestný čin zneužívania právomocí verejného činiteľa, trestná sadzba 2 až 5 rokov. Žalobkyňa podala proti uzneseniu o vznesení obvinenia sťažnosť, prokurátor jej sťažnosť zamietol. Dňa 15.2.2011 bola podaná Vojenskou obvodnou prokuratúrou Prešov obžaloba. Okresný súd Trebišov uznesením zo dňa 12.7.2012 zastavil trestné stíhanie voči žalobkyni, pretože skutok nie je trestným činom. Žalobkyňa si listom zo dňa 8.2.2013 podala žiadosť na Generálnu prokuratúru Slovenskej republiky o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody. Generálna prokuratúra listom zo dňa 31.7.2013 oznámila žalobkyni, že sú splnené zákonné podmienky nároku na náhradu škody z nezákonného rozhodnutia a priznala žalobkyni nárok na náhradu nákladov na obhajobu 1.545,94 EUR a nárok na náhradu nemajetkovej ujmy zamietol ako nedôvodnú. V dôsledku trestného stíhania bolo porušené u žalobkyni právo na súkromie a rodinný život a to nezákonnými odposluchmi a obrazovo zvukovými záznamami. O trestnom stíhaní informovali médiá. V dôsledku trestného stíhania žalobkyňa stratila dôveru nadriadených, personálnym rozkazom bola žalobkyňa prevedená z funkcie starší vyšetrovateľ Krajského riaditeľstva Policajného zboru na Okresné riaditeľstvo Policajného zboru Košice okolie, kde je zaradená dodnes, t.j. došlo k strate dôvery nadriadených, bola poškodená na plate, v dôsledku trestného stíhania má žalobkyňa vážne zdravotné problémy, ktoré nikdy nemala. V dôsledku trestného stíhania sa ocitla v izolácii, pozerali sa na ňu ako na skorumpovanú policajtku.

Žalovaný žiadal návrh zamietnuť z dôvodu, že nebol preukázaný vznik nemajetkovej ujmy u žalobkyne. Ak došlo k pochybeniu tlačového odboru ministerstva vnútra resp. médií pri medializácii žalobkyňa má

možnosť domáhať sa ochrany osobnosti voči médiám, tlačovému odboru ministerstva vnútra. Žalobkyňa je naďalej v obdobnej pracovnej pozícii s obdobným ohodnotením. Návrh žalobkyne prekračuje limit nemajetkovej ujmy podľa ust. § 17 ods. 4 zák. č. 514/2003 Z.z.

Súd vykonal dokazovanie uznesením Ministerstva vnútra Slovenskej republiky, sekcia kontroly a inšpekčnej služby, odbor inšpekčnej služby zo dňa 29.3.2010, sťažnosťou zo dňa 7.4.2010, uznesením Vojenskej obvodnej prokuratúry zo dňa 11.6.2010, obžalobou zo dňa 15.2.2011, uznesením Okresného súdu Trebišov 4T 57/2011 zo dňa 12.7.2012, žiadosťou o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody zo dňa 8.2.2013, odpoveďou Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky zo dňa 31.7.2013, personálnym rozkazom ministra spravodlivosti zo dňa 14.6.2005, personálnym rozkazom riaditeľa Okresného riaditeľstva PZ Košice okolie zo dňa 30.12.2010, personálnym rozkazom riaditeľky Krajského riaditeľstva PZ v Košiciach zo dňa 30.12.2010, upovedomením zo dňa 31.3.2010, zdravotnou dokumentáciou žalobkyne, lekárske nálezom zo dňa 15.1.2013, výpoveďou žalobkyne, výpoveďou svedka G.. G. E., výpoveďou svedka B.. B. Š., výpoveďou svedkyne F. N.R., výpoveďou svedka C.. E. D., výpoveďou svedkyne C.. G. T., výpoveďou svedka C.. I. Q. a zistil tento skutkový stav:

Z uznesenia Ministerstva vnútra Slovenskej republiky, sekcia kontroly a inšpekčnej služby, odbor inšpekčnej služby zo dňa 29.3.2010 súd zistil, že dňa 29.3.2010 vydalo Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, sekcia kontroly inšpekčnej služby, odbor inšpekčnej služby uznesenie, ktorým bolo podľa ust. § 206 ods. 1 Tr. por. vznesené obvinenie voči žalobkyni za prečin zneužívania právomocí verejného činiteľa podľa ust. § 326 ods. 1 písm. a/ Tr. zák., lebo na podklade zistených skutočností je dostatočne odôvodnený záver, že v dobe od 7.1.2010 do 16.2.2010 v Košiciach na ul. Kuzmányho 8 v budove Krajského riaditeľstva Policajného zboru Košice zneužívala svoje služobné postavenie vyšetrovateľa PZ a v trestnej veci obzvlášť závažného zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. d/, ods. 3 písm. a/ Trestného zákona vedenej na ÚJaKP KR PZ Košice pod ČVS: KRP-33/OVK-KE-2010, ktorá jej bola pridelená do vyšetrovania v rámci prípravného konania, jednotlivé procesné úkony, najmä výsluch svedka poškodenej G. L., svedka - podozrivého D. N. a svedkov L. L., G. C. K. G. L. Š. vykonávala v rozpore s ust. § 2 ods. 10 Tr. por., pričom pri týchto úkonoch do zápisnice najmä neprotokolovala všetky skutočnosti uvádzané svedkami, ktorými by mohol byť zo spáchania skutku usvedčovaný podozrivý D. N. a tak zabezpečila dôkazy svedčiace v prospech podozrivej osoby, čím úmyselne vytvorila takú dôkaznú situáciu tak, že dňa 16.2.2010 mohla trestné stíhanie prerušiť v zmysle § 228 ods. 1 Tr. por., čím umožnila podozrivej osobe vyhnúť sa trestnému stíhaniu.

Zo sťažnosti zo dňa 7.4.2010 súd zistil, že žalobkyňa podala dňa 7.4.2010 sťažnosť proti uzneseniu vyšetrovateľa PZ zo dňa 29.3.2010.

Z uznesenia Vojenskej obvodnej prokuratúry zo dňa 11.6.2010 súd zistil, že Vojenská obvodová prokuratúra uznesením zo dňa 11.6.2010 OPv 34/10 zamietla sťažnosť žalobkyne proti uzneseniu MV SR, sekcia kontroly inšpekčnej služby PZ zo dňa 29.3.2010 lebo sťažnosť nie je dôvodná.

Z obžaloby zo dňa 15.2.2011 súd zistil, že Vojenská obvodná prokuratúra dňa 15.2.2011 č. OPv 34/10 podala obžalobu na žalobkyňu ako obvinenú preto, že v Košiciach v dobe od 7.1.2010 do 16.2.2010 na ul. Kuzmányho 8 v budove Krajského riaditeľstva PZ Košice zneužívala služobné postavenie vyšetrovateľa PZ tým, že v trestnej veci obzvlášť závažného zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. a/, ods. 3 písm. a/ Tr. zák., vedenej na KR PZ Úrade justičnej a kriminálnej polície v Košiciach pod sp.zn. ČVS: KRP-3/OVK-KE-2010, ktorá jej bola pridelená na vyšetrovanie, vykonávala procesné úkony výsluchy svedkyne - poškodenej G. L., svedka - podozrivého D. N. a svedkov L. L., G. C., R. G. K. G. L. Š. v rozpore s ust. § 2 ods. 10 a § 132 Tr. por. tak, že do zápisníc o týchto úkonoch neprotokolovala všetky skutočnosti dôležité pre trestné konanie uvádzané svedkami, ktorými mohol byť zo spáchania skutku usvedčený podozrivý D. N. a takto v trestnom konaní zabezpečila iba dôkazy svedčiace v prospech podozrivej osoby, čím úmyselne vytvorila takú dôkaznú situáciu, aby dňa 16.2.2010 mohla trestné stíhanie podľa § 228 ods. 1 Tr. por. prerušiť a tým umožnila podozrivej osobe vyhnúť sa trestnému stíhaniu, čím spáchala prečin zneužívania právomocí verejného činiteľa podľa § 326 ods. 1 písm. a/ Tr. zák.

Z uznesenia Okresného súdu Trebišov 4T 57/2011 zo dňa 12.7.2012 súd zistil, že Okresný súd Trebišov uznesením zo dňa 12.7.2012 zastavil trestné stíhanie proti žalobkyni ako obžalovanej pre prečin zneužívania právomocí verejného činiteľa, pretože skutok nie je trestným činom a nie je dôvod

na postúpenie veci. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 24.7.2012. Z odôvodnenia uznesenia vyplýva, že uznesenie zo dňa 22.9.2009, ktorým bolo začaté trestné stíhanie, je uznesením, ktoré nemá náležitosti požadované § 199 ods. 3 Tr. por. Uznesenie z 22.9.2009 je neurčité, nekonkrétne, nepreskúmateľné, predovšetkým z hľadiska totožnosti skutku, na základe ktorého môže orgán činný v trestnom konaní vzniesť obvinenie konkrétnej osobe. Podľa názoru súdu ide o uznesenie, ktoré je nezákonné a nemá oporu v aktuálnom trestnom poriadku. Ide o paušálne podozrenie všetkých vyšetrovateľov, prokurátorov a sudcov pôsobiacich v rámci košického kraja a advokátov bez obmedzenia na región, z dôvodov, ktoré sú vyššie uvedené. Z obsahu tohto uznesenia ďalej vyplýva, že jednotlivé zložky orgánov činných v trestnom konaní, konkrétne vyšetrovatelia rôznych súčastí, vykonávajú jednotlivé procesné úkony v rozpore s ust. § 2 ods. 10 Tr. por. a zabezpečujú dôkazy svedčiacie v prospech obvinených osôb. Z obsahu citovaného ustanovenia je zrejmé, že uznesenie z 22.9.2009 a na neho nadväzujúce uznesenie o vznesení obvinenia z 29.3.2010, práve túto skutočnosť dávajú za vinu tak všeobecne všetkým vyšetrovateľom, ako aj konkrétne pri vznesení obvinenia obvinenej N. H.. Súd považuje dôkazy, ktoré boli zabezpečené na základe uznesenia zo dňa 22.9.2009 a na základe ktorých bolo vznesené obvinenie, za dôkazy, ktoré nie sú zabezpečené v súlade so zákonom a teda nepoužiteľné v trestnom konaní, nehodnotil obsah týchto dôkazov. Vyslovovanie paušálnych podozrení, voči určitým kategóriám osôb je situácia, ktorá hraničí s vytváraním tzv. policajného štátu, ktorý preventívne a bezdôvodne sleduje niektoré skupiny obyvateľstva. Kým v tomto uznesení takéto paušálne podozrenie bolo vystavené a smerovalo voči zložkám - orgánom činným v trestnom konaní, nič nezabráni iným zložkám polície, za podpory prokuratúry tak, ako to bolo v tomto prípade, aby sa takéto paušálne podozrenia rozšírili na iné skupiny osôb, voči ktorým bude mať štát určité záujmy. Uvedené skutočnosti viedli súd ku konštatovaniu, že dôkazy zabezpečené na základe uznesenia o začatí trestného stíhania po tomto dátume, sú nezákonné a pre konanie pred súdom nepoužiteľné. Konštatoval preto, že skutok nemožno kvalifikovať ako trestný čin a nie je dôvod ani na postúpenie veci.

Zo žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody zo dňa 8.2.2013 súd zistil, že žalobkyňa v zastúpení právneho zástupcu listom zo dňa 8.2.2013 podala na Generálnu prokuratúru Slovenskej republiky žiadosť o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody, ktorá jej bola spôsobená v trestnom konaní z dôvodu, že bola nespravodlivo trestne stíhaná a obvinená uznesením vyšetrovateľa zo dňa 29.3.2010 a trestné stíhanie po podaní obžaloby Vojenskou obvodnou prokuratúrou Prešov 15.2.2011 bolo Okresným súdom v Trebišove uznesením zo dňa 12.7.2012 zastavené. Uplatnila si nárok na náhradu škody, trovy obhajoby v trestnom konaní 1.700,55 EUR a nemajetkovú ujmu 150.000 EUR.

Z odpovedi Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky zo dňa 31.7.2013 súd zistil, že Generálna prokuratúra Slovenskej republiky listom zo dňa 31.7.2013 oznámila žalobkyni, že dňa 15.2.2013 jej bola doručená žiadosť žalobkyne o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody, že po preskúmaní spisového materiálu sú splnené zákonné podmienky nároku na náhradu škody titulom nezákonného rozhodnutia s tým, že žalobkyňa má nárok na náhradu trov konania, trovy právneho zastúpenia vo výške 1.545,94 EUR.

Z personálneho rozkazu ministra spravodlivosti zo dňa 14.6.2005 súd zistil, že minister vnútra Slovenskej republiky personálnym rozkazom zo dňa 14.6.2005 prijal žalobkyňu do služobného pomeru v štátnej službe príslušníka policajného zboru dňom 15.7.2005 vymenúva žalobkyňu do hodnosti kapitán a zaraďuje žalobkyňu do stálej štátnej služby, ustanovuje ju do funkcie starší vyšetrovateľ oddelenia vyšetrovania, odboru všeobecnej kriminality Úradu justičnej a kriminálnej polície Krajského riaditeľstva PZ v Košiciach a zaraďuje do 8. platovej triedy.

Z personálneho rozkazu riaditeľa Okresného riaditeľstva PZ Košice okolie zo dňa 30.12.2010 súd zistil, že personálnym rozkazom riaditeľa Okresného riaditeľstva PZ Košice okolie zo dňa 30.12.2010 bola žalobkyňa ustanovená od 1.1.2011 do funkcie vyšetrovateľ oddelenia všeobecnej kriminality, odboru kriminálnej polície OR PZ Košice okolie a zaradená do 6. platovej triedy.

Z personálneho rozkazu riaditeľky Krajského riaditeľstva PZ v Košiciach zo dňa 30.12.2010 súd zistil, že personálnym rozkazom riaditeľky Krajského riaditeľstva PZ v Košiciach bola žalobkyňa preradená od 1.1.2011 na Okresné riaditeľstvo PZ v Košiciach okolie a dňom 31.12.2010 odvolaná z doterajšej funkcie.

Z upovedomenia zo dňa 31.3.2010 súd zistil, že Krajské riaditeľstvo Policajného zboru v Košiciach upovedomilo dňa 31.3.2010 žalobkyňu vo veci začatia konania vo veci prepustenia zo služobného

pomeru na základe materiálov zo sekcie kontroly inšpekčnej služby, že je dôvodné podozrenie, že svojím konaním zvlášť hrubým spôsobom porušila služobné povinnosti, služobnú prísahu tým, že od 7.1.2010 do 16.2.2010 zneužívala svoje služobné postavenie vyšetrovateľa PZ v trestnej veci obzvlášť závažného zločinu lúpeže, jednotlivé procesné úkony vykonávala v rozpore s ust. § 2 ods. 10 Tr. por., úmyselne vytvorila takú dôkaznú situáciu, že mohla trestné stíhanie prerušiť, čím umožnila podozrivej osobe vyhnúť sa trestnému stíhaniu.

Zo zdravotnej dokumentácie žalobkyne z psychiatrických vyšetrení G. L. súd zistil, že žalobkyňa bola vyšetrená psychiatrom G. G. L. dňa 7.6.2010. Počas života nemala nikdy vážnejšie psychické problémy. Zlom nastal toho roku, koncom marca jej vznikol v práci vážny problém, kedy sa cíti ukrivdená, nie je to ešte doriešené, ale pokiaľ sa nedokáže jej nevina, môže prísť o prácu. Stále sa to rieši, žije vo veľkej neistote, je nešťastná a cíti sa aj veľmi bezmocná, má svojho advokáta, ale nevie ako to celé dopadne. Nedokáže pracovať, nevie sa sústrediť na činnosť, ktorú robí, je veľmi precitlivela, plačlivá, mala lexaurin, ktorý užívala ráno, na obed a večer. Prináša jej však len miernu úľavu, často počas celého dňa nič neje, schudla približne 6 kg. V noci zle spáva, veľmi ťažko zaspáva, potom sa aj často budú. Doma má klud, má dobré zázemie, má partnera, s ktorým už viac rokov žije a vychádzajú spolu veľmi dobre. Zisťuje prejavy vegetatívnej instability v oblasti hlavne GITu, hyporhexia, hmotnostný úbytok, porucha spánku, vnímanie intaktné, myslenie senzitivne vzťahovačné, koherentné, bez bludnej produkcie, pocit somatopsychickej insuficiencie, poruchy prosexie. Záver: zmiešaná anxiózne depresívna porucha nasadajúca na postraumatickú poruchu F 41.2. Dňa 22.6.2010 - depres. - anx. porucha nasadajúca na postraumat. poruchu, stav t.č. len mierne zlepšený, čiast. úprava spánku, miernejšia intrapsych. tenzia aj anxieta, nálada naďalej subdepres., mierne prejavy veget. instab. v oblasti GIT-u, liečbu toleruje. Dňa 26.7.2010 - depresívne-anxiózne sy v liečbe, stav zlepšený, ústup prejavov emočnej lability, anxióznosti, a intrapsychickej tenzie, myslenie menej obavné, menej anxiózne, katatýmne ladenie ešte pretrvávajúca mierne zlepšenie aj v oblasti hedónie. Dňa 23.8.2010 - depresívne-anxiózne sy v liečbe, stav zlepšený, zníženie anxióznosti, prejasnenie nálady, ústup depresívnej sympt., zlepšenie spánku, zvýšenie prahu frustračnej tolerancie, mierne zlepšenie aj v oblasti hedónie. Dňa 19.10.2010 - popisuje posledné obdobie, cíti sa ešte horšie ako na začiatku. Je plačlivá, veľmi úzkostná, má paranoidné myšlienky voči svojmu okoliu. Všetko sleduje. Súдне sa jej záležitosti absolútne nikam nepohli, žije v neistote ako to dopadne pre ňu. Utrpela aj spoločenskú ujmu, plače, rozčuľuje sa, ako sa to celé mohlo stať. Lieky akoby ani neužívala, len po Xanaxe pociťuje miernu, dočasnú úľavu. Depresívne-anxiózne sy v liečbe, stav zhoršený. Dňa 15.11.2010 - cíti sa rovnako, pociťuje tiešeň, napätie, neistotu, v práci sa nič nové neudialo, stále žije v neistote, je na ňu podané trestné stíhanie. Depresívne-anxiózne sy v liečbe, stav nezlepšený. Dňa 21.12.2010 - depresívne-anxiózne sy v liečbe, stav zlepšený. Dňa 17.2.2011 - depresívne-anxiózne sy v liečbe, stav zlepšený. Dňa 24.5.2011 - pracovné stresy pretrvávajú, niekedy to ešte dosť prežíva, stav t.č. mierne zlepšený. Dňa 16.6.2011 - cíti sa nedobre, opisuje ako už prestala veriť ľuďom okolo seba, stráni sa ľudí, nemá k nim dôveru, priznáva, že často je vyslovene paranoidná. Má problém ísť medzi ľudí, nedokáže vystúpiť pred ľuďmi. Cíti nedôveru, až averziu. Má myšlienky, že si o nej klebetia, že ju ohovárajú. Depresívne-anxiózne sy v liečbe, akt. až porucha myslenia v zmysle paranoidného sy, prítomné paranoidné percepcie - výrazný vplyv na správanie pacientky, myslenie obavné, až bludné, akt. odklon od reality, sociálna izolácia, nálada nevýrazná. Dňa 14.9.2011 - stále je vo vyšetrovaní, veľmi to prežíva, cíti veľkú krivdu. Musí si očistiť meno, veľmi to celú prežíva, stav kolíše. Dňa 6.12.2011 - stav zlepšený. Dňa 5.3.2012 - pociťuje výrazne zhoršenie už asi mesiac, je zúfalá, že sa veci nepohli dopredu, čo sa týka tých svojich záležitostí, ktoré sú na súde. Nálada je skleslá, nič ju nebaví, je nešťastná, sama si už dávala aj dva alebo tri paretiny denne. Pociťuje veľký vnútorný neklud, nepokoj, aj manžel ju vyzval, aby tu skôr prišla. Pohádala sa kde s kým, narobila si len zle, práca ju prestala baviť, háda sa aj s manželom. Dňa 4.4.2012 - často máva aj strach, má nepríjemné myšlienky, čo ju čaká v blízkej budúcnosti. Stav málo zlepšený. Dňa 22.6.2012 - zníženie anxióznosti. Dňa 20.9.2012 - cíti sa lepšie, padlo rozhodnutie súdu, s tým, že vyšetrovanie bolo ukončené, bola oslobodená ale ešte nemá v rukách písomné rozhodnutie, ešte na to čaká. Pociťuje však značnú úľavu, paretin počas leta po tomto rozhodnutí postupne prestala užívať, cíti sa celkom obstoje. Ústup prejavov emočnej lability, I depresívnej sympt., stav zlepšený aj pod vplyvom exog. faktorov, zníženej anxióznosti. Dňa 10.12.2012 - pacientka v ambulantnej psychiatrickej liečbe od júna 2010 do decembra 2012. Do ambulancie prišla v dôsledku výraznej depresívnej a anxiózne symptomaticky, ktorá vznikla na jar 2010 v súvislosti so situáciou v zamestnaní - s trestným stíhaním. Bola krivo obvinená, veľmi ju to zasiahlo ako v práci, tak aj v súkromí, začala mať psychické ťažkosti, ktoré predtým nikdy nemala, a ani sa psychiatricky neliečila. Pacientka dlhodobo v rámci súdneho šetrenia frustrovaná, opakovane udáva, že je nevinná, ale nevie sa brániť, frustrovaná z veľmi pomalého, vleklého vyšetrovania jej prípadu. Počas

tohto obdobia porucha nálady, stavy výraznej úzkosti, napätia, porucha spánku, porucha príjmu potravy, úbytok hmotnosti, poruchy koncentrácie, sklon k sociálnej izolácii. Aktuálne hlási mierne zhoršenie stavu. Cíti sa poškodená, opisuje ako jej to všetko zmenilo život a zasiahlo ju to nielen v práci, ale negatívne aj v súkromí. Vyjadruje sklamanie, že aj napriek tomu, že jej to dobre dopadlo a bola oslobodená, tak po dočasnej, prechodnej úľave, t.č. pociťuje zhoršenie stavu. Záver - depresívna porucha ťažkého stupňa nasadajúca na postraumatickú stresovú poruchu F 32.2.

Z lekárskeho nálezu zo dňa 15.1.2013 súd zistil, že klinický psychológ PhDr. L. H. v lekárskom náleze zo dňa 15.1.2013 uviedla, že pacientka bola v starostlivosti psychologickú ambulancie od mája 2010 do marca 2011 (v počte 10 psychoterapeutických sedení). Dovtedy nebola v minulosti anam. psychologicky vyšetrená. Dôvodom psychoterapeutickej starostlivosti bola psychická dekompenzácia v súvislosti s trestným stíhaním voči pacientke. Bola vedená so záverom: reaktívny stav na ťažký stres. Odoslaná na psychiatriu, nakoľko jej stav si vyžadoval medic. terapiu. Pacientka intenzívne prežívala vznesené obvinenie voči jej osobe, v popredí boli výrazné pocity krivdy, nespravodlivosti. V dôsledku stresovej situácie sa u pacientky objavili nasledovné príznaky: vypadávanie vlasov, nechutenstvo s úbytkom hmotnosti, bolesti žalúdka - prejav intrepsochickej tenzie, lakrimozita, znížená sebaistota, sociálna úzkosť vedúca k obmedzovaniu sociálnych kontaktov najmä v oblasti profesného života, ranné pesimistické rozlady, poruchy sústredenia sa, pacientka udávala narušenie partnerského vzťahu. V priebehu terapeutických rozhovorov bola opakovane v popredí téma sociálnej izolovanosti na báze sociálnej axniety. Ako aj problémy v profesnej oblasti, problémy koncentrácie, strata profesnej sebaistoty. Efekt psychoterapeutických sedení - len diskretný a prechodný. Pacientka pokračovala v liečbe u psychiatra.

Z výpovede žalobkyne súd zistil, že dňa 29.3.2010 bolo voči nej vznesené obvinenie pre prečin zneužitia právomocí verejného činiteľa, bola zavolaná vyšetrovateľom inšpekčnej služby, ktorý jej doručil uznesenie o vznesení obvinenia. Bola vypočúvaná v prítomnosti 5 policajtov inšpekčnej služby, bola v šoku, svoju prácu si vždy robila najlepšie, podľa najlepšieho vedomia a svedomia a bola v silnom strese. V rámci trestného konania boli nezákonne použité dôkazné prostriedky zvukové a obrazové záznamy, čo bol veľký zásah do práv, bol odpočúvaný telefón a boli použité kamery, pričom v telefóne riešila svoje súkromné záležitosti s rodinou a kamarátmi a pokiaľ ide o kamery, v kancelárii sa prezliekala, keďže má telesné previerky a chodila do posilňovne v budove, v kancelárii sa prezliekala z toho dôvodu, že pri posilňovni sú spoločné šatne a preto bola nútená prezliekať sa v kancelárii. Ešte aj dnes je jej to nepríjemné, keď si spomenie na to, že sa na ňu pozerali policajti ako sa prezliekala. Z dôvodu, že boli použité kamery sa trestné stíhanie roznieslo v rámci celej polície, rozprávalo sa o tom na prokuratúre, na súde, medzi advokátmi, urobili z toho veľkú kauzu práve preto, že boli použité kamery, keďže sa to spájalo s obzvlášť závažným zločinom, kamery sa používajú iba výnimočne. Odposluch a kamery boli použité aj neprimerane dlho. Začalo sa o nej rozprávať ako o skorumpovanej policajтке, začali ju ohovárať, ľudia sa jej začali vyhýbať, nikto s ňou nechcel mať nič spoločné, pretože nechceli, aby bolo jej meno spájané s ich osobou. Vždy jej záležalo na svojej povesti a tak aj žila. Stratila aj kamarátov, ktorí sa hnevali, že ich odpočúvali, začala sa šikana na pracovisku, začalo konanie o prepustení zo služobného pomeru, došlo k obave zo straty zamestnania, keďže je rozvedená matka, samoživiteľka. Chodila na výsluchy a bola v silnom strese. Opakovane bola vysielaná na služobné cesty, čo predtým nebolo a bola preradená na OR PZ Košice okolie z KR PZ Košice, čo ťažko znášala, keďže sa na KR PZ Košice dostala na základe svojich schopností a svojho prístupu, bola preložená na okres, kde začínala v roku 1998. V roku 2012 bolo trestné stíhanie zastavené, aj napriek tomu nebola opätovne prijatá na KR PZ, boli tam prijaté iné osoby a nebola jej daná možnosť vrátiť sa. Taktiež došlo k poklesu platu z 8. platovej triedy do 6. a rozdiel je markantný, nedostávala v čase trestného stíhania ani celoplošnú odmenu, ktorú dostávali všetci policajti a to bez ohľadu na výsledky a to práve s odôvodnením, že je trestne stíhaná. Po preložení na Okresné riaditeľstvo bola v cudzom prostredí, všetci vedeli o tom, že je trestne stíhaná, dali jej aj najavo, čo si o tom myslia, že je skorumpovaná vyšetrovateľka, čelila dvojzmyselným uštipačným narážkam. Ráno sa budila s bolesťou brucha s tým, čo bude zase v práci. Na jednej strane bola rada, že má prácu, na druhej strane každý človek má svoju hranicu únosnosti. Trpela nespavosťou, budila sa a zaspávala s plačom, nemala chuť ani žiť. V dôsledku trestného stíhania došlo aj k narušeniu rodinných vzťahov a aj vzťahov s priateľom, s ktorým si dovtedy rozumeli, po začatí trestného stíhania sa to zmenilo, priateľ je prokurátor, rozprávalo sa o nej aj na prokuratúre, aj on bol vystavený narážkam, poznámkam až uveril rečiam a začal jej vykrikovať, že mu urobila hanbu, vyčítal jej to, prestal jej veriť a následne sa odsťahoval. Bol postihnutý aj tým, že aj jeho meno bolo pošpinené, rozprávalo sa o tom na súde, aj na prokuratúre, keďže ako prokurátor v práci dozeral nad dodržiavaním zákonnosti a v súkromí

žil so ženou, ktorá bola trestne stíhaná. Pokiaľ ide o jej dcéru, snažila sa jej to nehovoriť, hanbila sa, ona by to ani nechápala, dozvedela sa to od môjho bývalého manžela, ktorý jej povedal, že pomáham obžalovaným. Bolo to veľmi ťažké vysvetliť dieťaťu, že som nezákonne trestne stíhaná, keďže bola vo veku, keď si deti myslia, že súdy a polícia sú neomylné. Nemohla sa dcére venovať tak ako by sa jej chcela a ako sa jej venovala predtým a taktiež stratila autoritu. Dovtedy s dcérou aktívne žili, venovala sa jej, 4 krát do týždňa chodila na tréningy, chodili na dovolenky, od začatia trestného stíhania na to nemala silu, stratila 3 roky riadnej starostlivosti o dcéru, keďže nemala sil normálne fungovať a žila po celú dobu s tým, že je trestne stíhaná. Začala sa vyhýbať ľuďom, izolovať, nechcela sa s ľuďmi stretávať a prestala chodiť na akcie, ktoré navštevovala predtým. Pokiaľ ide o následky trestného stíhania tieto pretrvávajú aj dodnes, keďže bola preložená z KR PZ na OR PZ Košice okolie a toto sa nezmenilo ani po skončení trestného stíhania, došlo u nej k finančnej ujme, odvrátili sa od nej kamaráti, stratila dôveru a kolegovia sa stále na ňu pozerajú ako na osobu, ktorá bola trestne stíhaná, túto nálepku má aj dodnes. Ďalším následkom bol stres, pošpinenie mena, zmena postavenia v práci a zdravotné a psychické problémy. Začala navštevovať psychologickú ambulanciu a psychiatra, pričom dovtedy nikdy nebola takýmto spôsobom liečená, keďže to nepotrebovala, začala užívať silné antidepresíva. Bola jej diagnostikovaná postraumatická stresová porucha. Po skončení trestného stíhania sa stav dočasne zlepšil, požiadala psychiatra o vyradenie z evidencie, keďže však jej psychické problémy pretrvávali, naďalej navštevuje psychiatra a užíva antidepresíva, avšak platí si ich ako samoplatca. S priateľom, ktorý odišiel, v súčasnosti spolu žijú, vzťah však už nie je taký aký bol a už ani nebude. Dcéra má dnes 15 rokov. Aj keď dôvodom preradenia na Okresné riaditeľstvo PZ je organizačná zmena, jednoznačným dôvodom bolo trestné stíhanie. Bola zavolaná na pohovor vtedajším zástupcom riaditeľa a bolo jej povedané, že je trestne stíhaná a preto nemôže zostať vo funkcii, ktorú vykonáva. Bola jednoznačne preradená z tohto dôvodu. Opravný prostriedok proti preradeniu nepodala, keďže by to nič nezmenilo. Po zastavení trestného stíhania jej nikto neponúkol návrat na Krajské riaditeľstvo Policajného zboru, bolo prijatých niekoľko vyšetrovateľov, jej však miesto nebolo ponúknuté. Rozdiel v plati v dôsledku preradenia sú 2 platové triedy. Do budúcnosti nie je možný žiaden ďalší kariérny postup aj keby mala nevie aké pracovné výsledky, je vnímaná ako skorumpovaná policajka, stratila dôveru. S kamarátmi sa dodnes nerozpráva, hnevali sa na ňu, prestali jej veriť, nemajú záujem ani dodnes sa s ňou stretnúť. V dôsledku trestného stíhania trpí dodnes. Priateľ sa k nej vrátil, ich vzťah je narušený, nevie, čo priniesie budúcnosť. Mali ukážkový vzťah, rozumeli si, v súčasnosti to už také nie je.

Z výpovede svedka G. G. E. súd zistil, že svedok žije so žalobkyňou niekoľko rokov. Predtým ako začalo trestné stíhanie mali ideálny, harmonický vzťah, nehádali sa, chceli sa v roku, keď začalo trestné stíhanie, vziať a plánovali spoločné dieťa. Trestné stíhanie žalobkyne zasiahlo ich život vo všetkých sférach, v rodinnej, spoločenskej, malo to vplyv na zdravotný stav žalobkyne, na rodinné vzťahy. Celá kauza bola medializovaná. Rozprávalo sa o tom na súde, prokuratúre, vedeli to advokáti, počúvali narážky, že žalobkyňa je skorumpovaná, že robí kšefty. Nikdy si nemyslel, že im sa niečo také stane. Dozvedeli sa o tom všetci priatelia, známi, ktorí im dávali najavo, že nechcú s nimi mať nič spoločné. Žalobkyňa bola predtým spoločenská, usmievavá žena, v dôsledku trestného stíhania sa jej osobnosť úplne zmenila, začala byť depresívna, stále plakala, mala strach, že príde o prácu, prestala sa zaujímať o domácnosť, dieťa, celá starostlivosť bola na ňom a jej mame, ktorá k nim chodila prať, variť a on sa staral o dcéru, ktorej pripravoval jedlo, nosil ju na krúžky. Žalobkyňu nič nezaujímalo, začala mať veľké psychické problémy, dlho ju prehováral, aby navštívila psychológa. Táto návšteva nepomohla, musela vyhľadať psychiatra. Začala užívať silné antidepresíva, ktoré užíva dodnes. Začala sa hádať s rodičmi, ktorí si nevedeli predstaviť, ako môže byť niekto odpočúvaný, mať kamery, keď neurobil nič proti zákonnému. Začali hádky aj medzi svedkom a žalobkyňou, žalobkyňa mu vyčítala ako prokurátorovi, že práve prokuratúra z nej urobila skorumpovaného policajta. Mal toho už dosť, tak sa na istú dobu odsťahoval. Celú situáciu ťažko znášala aj dcéra H., ktorá mala v tom čase 9 rokov, všimla si, že mama sa jej nevenuje tak ako predtým. Žalobkyňa predtým žila iba pre svoje dieťa, v dôsledku trestného stíhania stratila záujem. Vrchol bol, keď dcéra prišla od biologického otca s tým, že otec jej povedal, že mama pôjde do basy, lebo pomáha obžalovaným. Bolo to veľmi ťažké dcére situáciu vysvetliť. Bývalý manžel sa obzvlášť vyžíval v tejto situácii a robil rôzne podania na súd, že žalobkyňa je skorumpovaná, že má krivý charakter a to v súvislosti s konaním o výživné resp. zvýšenie výživného a vyporiadanie BSM. Žalobkyňa ťažko znášala, že sa začalo disciplinárne konanie o prepustení zo služobného pomeru, mala strach o prácu, z každej strany počúvala narážky, poukazovali na ňu prstom, dávali jej pocítiť, že je trestne stíhaná aj v zamestnaní. Potom ako bolo zastavené trestné stíhanie si myslel, že všetko sa vráti do pôvodných koľají, vôbec sa tak nestalo. Okrem strachu o to, že žalobkyňa príde o prácu a že pôjde do väzenia, keďže tam hrozila sadzba 1 až 5 rokov, sa nič iné nezmenilo. Žalobkyňa užíva antidepresíva dodnes, vzťahy s

priateľmi a kamarátmi sa neobnovili, s nikým sa nestretávajú. Keď chce, aby išli medzi ľudí, žalobkyňa nejde. Podľa neho trpí sociálnou fóbiou do dnes. Boli to najhoršie roky života. Predtým žili spoločenským životom, chodili na oslavy, plesy, akcie, dovolenky, spoločenské udalosti, rodinné oslavy. Všetci sa im začali vyhýbať a trvá to dodnes. Odvrátila sa od nich aj rodina, s bratom sa dodnes nerozpráva, pretože namiesto toho, aby ho podržal, mu vyčítal v čase trestného stíhania žalobkyne, že je prokurátor, ako môže žiť s takouto osobou. Do konfliktu prichádzal aj s kolegami, keďže rozprávali o žalobkyňi a s niektorými sa nerozpráva dodnes. Žalobkyňa má dodnes traumy vstúpiť do budovy prokuratúry ani do nej nevstúpila a taktiež do budovy Krajského riaditeľstva Policajného zboru v Košiciach, kde boli kamery, ktoré ju najviac trápili, keďže ju videli ako sa prezliekala. Kolegovia, ktorí mali z úradnej činnosti vedomosť, že kamery sa nenamontujú len tak, boli presvedčení, že žalobkyňa je skorumpovaná a že robí kšefty. Boli presvedčení, že daný trestný čin spáchala, narážky trvali veľmi dlho a on sám začal pochybovať o žalobkyňi, keďže vie, že kamery sa nedávajú len tak.

Z výpovede svedka B. B. Š. súd zistil, že svedok bol so žalobkyňou kolega, žalobkyňu poznal ako kolegyňu aj ako nadriadený, bola zodpovedná, svedomitá, obľúbená, rešpektovaná pre odborné znalosti aj pre svoju povahu, v prípade potreby vždy poskytla pomoc, bola odborne zdatná. V práci mala stále poriadok, nemala žiadne nedostatky, bol rozdiel oproti iným kolegom, dosahovala vynikajúce výsledky. Neskôr prešiel na krajský úrad vyšetrovania, kde bola následne preložená aj žalobkyňa. Úzko spolupracovali, konzultovali pracovné záležitosti, vážil si ju pre jej vedomosti a skúsenosti. Žalobkyňi boli pridelené zložitejšie prípady, oveľa náročnejšie ako iným aj s medzinárodným prvkom organizovaná trestná činnosť, žalobkyňa ich ľahko zvládala, pristupovala k práci principiálne, zákonne, bola dôsledná, pedantná, taký poriadok ako mala ona vo veciach videl a v súčasnosti vidí u málokoho. V roku 2010 sa dozvedel, že jej bolo vznesené obvinenie, bol to pre neho šok, bolo to zarážajúce, nepochopiteľné, nastal obrovský zlom. Najprv tomu nechcel veriť, zo svojej činnosti vedel, že ak je trestne stíhaný policajt, dôkazná situácia musí byť preukázaná, ihneď sa vedelo o tom, že boli použité informačno technické prostriedky, kamery a odpočúvanie, o použití kamier pri trestnej činnosti policajta dovtedy nepočul. Pri použití informačno technických prostriedkov je potrebné dodržať postup, ktorý je zložitý, musí byť začaté trestné stíhanie, musí byť súhlas prokurátora, súdu a z dôvodu použitia takýchto prostriedkov sa má za to, že nie sú pochybnosti o trestnej zodpovednosti. Trestná vec, v ktorej mala žalobkyňa nezákonne postupovať, bola lúpež, iným vyšetrovateľom v danej veci bolo vznesené obvinenie. V prípade ekonomickej trestnej činnosti sú pochybnosti, či ide o trestnú činnosť, avšak v prípade lúpeže, táto pochybnosť nie je. Žalobkyňa v dôsledku trestného stíhania klesla v jeho očiach, vedeli o tom všetci, ľudia v práci polemizovali, špekulovali. Na jednej strane boli radi, že sa ich to netýka, takú zlomyseľnosť, akú zažil od bývalého manžela žalobkyne to je neslýchané. Išlo o človeka, s ktorým má žalobkyňa dcéru, tešil sa z toho, mal radosť. Na polícii je dané, že dobré sa spomenie málokedy, na zlé sa nezabúda. Žalobkyňa bola preložená na odbor kriminálnej polície OR PZ Košice okolie, z vlastnej skúsenosti vie, keď prešiel po organizačných zmenách na okres na pol roka a to na základe vlastného rozhodnutia, bol veľmi sklamaný a rozčarovaný z tohto pôsobenia a pociťoval to ako krivdu. Nevie ako žalobkyňa môže toto preloženie znášať, vzhľadom na jej schopnosti je predurčená na KR PZ, dokonca aj na funkciu. Aj mesačne prichádza o príjem a zníženie príjmu bude mať vplyv na jej dôchodok. Potom ako bola zbavená obvinenia, nikto jej neponúkol, aby sa vrátila na KR PZ. Na Krajské riaditeľstvo Policajného zboru v Košiciach boli prekladaní ľudia odborne zdatní s príslušnou praxou, odkedy bola žalobkyňa preložená na Okresné riaditeľstvo PZ Košice okolie, bolo veľa personálnych zmien, avšak nebol tam preložený žiaden policajt, ktorý by bol tak odborne zdatný ako žalobkyňa. So žalobkyňou sa predtým stretával pracovne aj na spoločenských akciách, od trestného stíhania s tým prestali, do dnešného dňa má odstup. O tom, že bola žalobkyňa trestne stíhaná, každý hovoril, potom ako bolo zastavené trestné stíhanie, táto skutočnosť nebola verejne oznámená. Podľa neho už nemá dôveru nadriadených, keďže nebola opätovne preložená na Krajské riaditeľstvo Policajného zboru v Košiciach. Kolegovia verili tomu, že žalobkyňa je skorumpovaná, bolo viac faktorov, ktoré to podporovali.

Z výpovede svedkyne F. N. súd zistil, že svedkyňa je bývalá spolužiačka, bývalá kolegyňa a kamarátka žalobkyne. V čase začatia trestného stíhania obidve pracovali na Krajskom riaditeľstve Policajného zboru, poznali sa aj z vysokej školy, predtým boli dlhé roky kolegyne na Okresnom riaditeľstve Policajného zboru, boli veľmi dobré kamarátky, trávili spolu dovolenky. Potom ako sa dozvedela, že žalobkyňa bola obvinená inšpekciou Ministerstva vnútra SR, pochopila to tak, že žalobkyňa mala brať úplatky, robiť v spise nejaké veci, ktoré nezodpovedali skutočnosti a za to prijať odmenu, všetci boli v šoku, také niečo sa na Krajskom riaditeľstve Policajného zboru nestalo, bol to veľký škandál, každý o tom rozprával, nevedeli, čo si o tom majú myslieť. O žalobkyňi by to nikdy nepovedala, takto ju

nepoznala. Začali sa šíriť klebety, dozvedela sa, že mali byť nasadené informačno technické prostriedky a to obrazový a zvukový záznam a bol odpočúvaný telefón. Rozmýšľala, že niečo na tých záznamoch muselo byť, pracuje s takými prostriedkami, je policajt vyšetrovateľ, myslela si, že musia byť nejaké dôkazy, že to nemohlo byť bezdôvodne. Šírili sa reči, že žalobkyňa je úplatná, volali jej kolegovia, čo spravila žalobkyňa, bol z toho obrovský škandál. Vie, že sa viedlo prepúšťacie konanie, následne bola žalobkyňa preradená na Okresné riaditeľstvo Policajného zboru, išla dole nielen pracovnou náplňou ale aj platovo, bude mať menší dôchodok. Pred začatím trestného stíhania sa denne stretávali nielen v práci aj v súkromí, po začatí trestného stíhania sa začala so žalobkyňou menej stýkať, mala obavy zo svojej pracovnej pozície sa nesmie stretávať so stíhanými osobami a keďže vedela o nasadení informačno technických prostriedkov, snažila sa so žalobkyňou čo najmenej kontaktovať, mala strach, aby ju neodpočúvali. Svedkyňa keďže sedela v kancelárii s mužmi, chodila sa prezliekať do kancelárie žalobkyne, aj ju videli na kamerových záznamoch ľudia, ktorí sedeli o poschodie nižšie, stretávala ich na obede, bolo jej to nepríjemné, hnevala sa na žalobkyňu, že to spôsobila, narušilo to ich kamarátsky vzťah, ktorý od tej doby ochladol. Priateľ žalobkyne bol prokurátor, bolo z toho „haló“, že žije s prokurátorom a vnieslo to zlé svetlo aj na neho. Bývalý manžel žalobkyne sa mal vyjadrovať o mafiánskych praktikách žalobkyne. Dozvedela sa, že informačno technické prostriedky v kancelárii žalobkyne mali byť umiestnené dlhodobou, pričom svedkyňa so žalobkyňou v kancelárii rozoberala súkromné veci, jej aj žalobkyne, také aké si hovoria kamarátky a bola to sila, že to počúvali nie cudzí ľudia, ale tí, ktorí sedeli v budove a mohli sa o tom baviť dlhé mesiace. Ona vie, že trestné stíhanie bolo zastavené. Na Okresnom riaditeľstve Policajného zboru, kde žalobkyňa v súčasnosti pracuje, nebol povedaný výsledok trestného stíhania, bolo len povedané, že jej obvinená, ostalo to tak, ľudia, ktorí ju poznajú, si to tak zafixovali a dodnes to takto vnímajú.

Z výpovede svedka C.. E. D. súd zistil, že svedok je prokurátor, žalobkyňu pozná z pracovnej činnosti ako vyšetrovateľky z výkonu dozoru. Žalobkyňu pozná ako kvalitnú vyšetrovateľku do vecí, ktorú mali spoločnú, z ktorej vyplynulo trestné stíhanie žalobkyne. Bol veľmi nemilo prekvapený, čo sa stalo, bol presvedčený, že sa to stalo vzhľadom na použitie informačno technických prostriedkov, keďže pri ich použití musia byť dôkazy, veľmi ho to prekvapilo, urobilo to na neho veľmi zlý dojem. Stretával sa aj s inými kolegami, ktorí o tom rozprávali, bolo silné podozrenie o korupčnom správaní žalobkyne. So žalobkyňou sa ďalej nestretával, vie, že trestné stíhanie bolo zastavené. S kolegami sa o trestnom stíhaní žalobkyne rozprávali, rozprávali sa aj o nasadení informačno technických prostriedkov, boli prekvapení, že taká kvalitná vyšetrovateľka urobila niečo také. Všetci si mysleli, že museli na žalobkyňu niečo mať, všetci sa báli, čo bude ďalej, stránili sa žalobkyne, mali na ňu negatívny názor.

Z výpovede svedkyne C.. G. T. súd zistil, že svedkyňa pozná žalobkyňu od roku 1996, kedy pôsobila vo funkcii čakateľky a neskôr prokurátorky Okresnej prokuratúry Košice I, kde vykonávala dozor nad ekonomickou trestnou činnosťou. So žalobkyňou prichádzala do styku pracovne ako s vyšetrovateľkou, žalobkyňa bola šikovná, pracovitá, zoznámila sa aj bližšie, stretávali sa s jej priateľom C.. E., prokurátorom Okresnej prokuratúry Košice II, ktorý bol dlhoročný priateľ svedkyne, spolužiak z vysokej školy. V roku 2006 začala svedkyňa vykonávať funkciu sudkyne Okresného súdu Košice I. Žalobkyňa niekedy v tom čase začala pracovať na Krajskom úrade vyšetrovania, špecializovala sa na ekonomickú kriminalitu, prichádzali do styku po pracovnej stránke. Svedkyňa vzhľadom na funkciu sudkyne nenadväzovala blízke vzťahy, pre erudovanosť a profesionalitu spisov žalobkyne, ktoré vykazovali perfektnú prípravu, prejavovala voči žalobkyňi sympatie a stretávali sa aj vo voľnom čase aj s priateľom žalobkyne. Boli na viacerých akciách, stretávali sa aj v domácom prostredí. Pozná ich vzťah. V roku 2009 bolo vydané absolútne nezákonné uznesenie, kde mali byť uvedení sudcovia a prokurátori pre nezákonnú korupčnú činnosť, všetkými to otriaslo. Asi pol roka na to sa dozvedela, že žalobkyňi bolo vznesené obvinenie v súvislosti s nasadením obrazových a zvukových záznamov, boli v šoku. Svedkyňa má 18 ročnú prax v trestnom práve, nerozumela tomu, v konečnom dôsledku tomu uverila, keďže má z praxe vedomosť, že tam, kde sú použité obrazové a zvukové záznamy, musí niečo byť. V duši žalobkyňu odsúdila, rozhodla sa, že s takými ľuďmi sa stýkať nebude, je sudkyňa a nebude riskovať stretnutia s obvinenými osobami. Všetci o tom rozprávali na súde, na prokuratúre, bolo to medializované v novinách, všetci vraveli, že žalobkyňa sa zbláznila, že musela niečo zobrať. Ich vzťahy sa prerušili, nestretávali sa, nechcela s ňou nič mať. Možno aj ona bola odpočúvaná, pričom má viaceré závažné kauzy a prestala sa stretávať s každým s kým by mohlo byť niečo v takýchto kauzách spájané. Trestné stíhanie trvalo 3-4 roky, presne uviesť nevie, obžaloba žalobkyne prišla na Okresný súd Košice I, sudcovia Okresného súdu Košice I sa nechali vylúčiť a vec bola postúpená na niektorý okresný súd. Sledovali výsledok, z ktorého bola prekvapená, že to skončilo pozitívne pre žalobkyňu, keďže boli zákonné príkazy Špecializovaného

trestného súdu. Vie, že trestné stíhanie bolo zastavené alebo žalobkyňa bola oslobodená, ani po tomto rozhodnutí sa so žalobkyňou nestýka, vie, že takyto ľudia sú potom zlomení, sú iní, dôjde k zmene osobnosti. K vplyvu trestného stíhania na osobnosť žalobkyne sa vyjadriť nevie, keďže sa s ňou už nestretávala, pri náhodnom stretnutí s jej priateľom na chodbe sa pýtala na žalobkyňu, uviedol, že žalobkyňa sa zmenila, že je na antidepresívach, že je divná, všetkých obviňuje, je zlomená. Taký bol aj jej priateľ, neveril v spravodlivosť, prokuratúru. Z vlastnej praxe vie, že ak bolo voči niekomu zastavené trestné stíhanie alebo bol oslobodený, už nemá šancu postúpiť, v prípade policajta postúpiť na Krajský úrad vyšetrovania, biľag trestného stíhania je na celý život. Takisto je to v prípade disciplinárneho postihu sudcu. Je to hrozné pre ambiciózneho a šikovného človeka, že nemá šancu posunúť sa a rozvíjať. C.. E. a žalobkyňa sú partnermi dlhé roky, žijú spolu, žalobkyňa má dcéru H., C.. E. nemá deti, chceli mať spolu deti, trestné stíhanie žalobkyne im znemožnilo mať spoločné deti. Domnieva sa, že žalobkyňa s priateľom už nikdy nebudú takí akí boli. Chcela by, aby verili v spravodlivosť.

Z výpovede svedka C.. I. Q. súd zistil, že žalobkyňu poznal ako policajtku, najprv Okresného oddelenia potom Krajského riaditeľstva Policajného zboru, vyvinul sa medzi nimi prirodzený priateľský vzťah, mal veľa káuz na Krajskom riaditeľstve Policajného zboru ako advokát. Prišiel s ňou do styku aj v súvislosti s tým, že jej priateľ športoval tak ako svedok, priateľ sa stal neskôr prokurátorom, aj s ním sa stretával aj profesionálne a mal s ním priateľský vzťah. Žalobkyňa bola veľmi korektná osoba, navštevoval ju na Krajskom riaditeľstve Policajného zboru, keď mal iné veci na Krajskom riaditeľstve Policajného zboru a to až do doby, keď vznikol „humbuk“ v súvislosti s tým, že niektorá policajná zložka mala začať trestné stíhanie, kde mali byť zamotaní všetci sudcovia, advokáti, policajti. Z vlastnej činnosti vie, že po začatí trestného stíhania môže dôjsť k odpočúvaniu všetkých telefónov, podozrenie padlo aj na neho a keď sa dozvedel, že žalobkyňa mala nasadenú kameru, začalo mu to vadiť, nevyhľadával jej spoločnosť, mal pochybnosti, avšak myslel si, že niečo pravdy na tej kauze bude. Prestal sa kamarátiť aj s priateľom žalobkyne, keďže sa cítil ohrozený tak ako všetci z odvetvia a keď sa ho pýtal priateľ žalobkyne, prečo sa mu vyhýba tak mu povedal, že by z toho mohol mať problém. Od tej doby žalobkyňu nestretol, s jej priateľom sa stretáva iba náhodne. O trestnom stíhaní žalobkyne sa rozprávalo medzi kolegami, advokátmi, prokurátormi, väčšina tomu verila z dôvodu, že žalobkyňa mala kamery, že niečo urobila. Až teraz sa dozvedel, že trestné stíhanie bolo zastavené.

Podľa ustanovenia § 27 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov, zodpovednosť za škodu podľa tohto zákona sa vzťahuje na škodu spôsobenú rozhodnutiami, ktoré boli vydané odo dňa nadobudnutia účinnosti tohto zákona a na škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom odo dňa nadobudnutia účinnosti tohto zákona. Citovaný zákon nadobudol účinnosť dňa 1.7.2004 (článok VI zákona).

Podľa ustanovenia § 1 citovaného zákona, tento zákon upravuje a) zodpovednosť štátu za škodu spôsobenú orgánmi verejnej moci pri výkone verejnej moci, b) zodpovednosť obce a vyššieho územného celku (ďalej len "územná samospráva") za škodu spôsobenú orgánmi územnej samosprávy pri výkone samosprávy, c) predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody a právo na regresnú náhradu.

Podľa ustanovenia § 2 citovaného zákona, na účely tohto zákona a) výkon verejnej moci je rozhodovanie a úradný postup orgánov verejnej moci o právach, právom chránených záujmoch a povinnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, b) orgán verejnej moci je 1. štátny orgán, 2. orgán územnej samosprávy, verejnoprávna inštitúcia, orgán záujmovej samosprávy, fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorým zákon zveril výkon verejnej moci.

Podľa ustanovenia § 3 ods. 1 a 2 citovaného zákona, štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti tohto zákona, pri výkone verejnej moci a) nezákonným rozhodnutím, b) nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, c) rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, alebo d) nesprávnym úradným postupom. Zodpovednosti podľa odseku 1 sa nemožno zbaviť.

Podľa ustanovenia § 5 ods. 1 citovaného zákona, právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím má účastník konania, ktorému vznikla škoda v dôsledku rozhodnutia vydaného v tomto konaní.

Podľa ustanovenia § 6 ods. 1 citovaného zákona, ak tento zákon neustanovuje inak, právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím možno uplatniť iba vtedy, ak právoplatné rozhodnutie, ktorým bola škoda spôsobená, bolo zrušené alebo zmenené pre nezákonnosť príslušným orgánom. Súd, ktorý rozhoduje o náhrade škody, je viazaný rozhodnutím tohto orgánu.

Podľa ustanovenia § 15 ods. 1 a 2 citovaného zákona, nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, ako aj nárok na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom je potrebné vopred predbežne prerokovať na základe písomnej žiadosti poškodeného o predbežné prerokovanie nároku (ďalej len "žiadosť") s príslušným orgánom podľa § 4 a 11. Ak bola žiadosť podaná na nepríslušnom orgáne, je tento orgán povinný bezodkladne ju postúpiť príslušnému orgánu a upovedomiť o tom poškodeného. Účinky podania žiadosti zostávajú zachované.

Podľa ustanovenia § 16 ods. 1 citovaného zákona, ak príslušný orgán neuspokojí nárok na náhradu škody alebo jeho časť do šiestich mesiacov odo dňa prijatia žiadosti, môže sa poškodený domáhať uspokojenia nároku alebo jeho neuspokojenej časti na súde.

Podľa ust. § 16 ods. 4 citovaného zákona, ak príslušný orgán neuspokojí nárok na náhradu škody alebo uspokojí iba jeho časť do šiestich mesiacov odo dňa prijatia žiadosti alebo ak príslušný orgán písomne oznámi poškodenému, že neuspokojí jeho nárok na náhradu škody, môže sa poškodený domáhať uspokojenia nároku alebo jeho neuspokojenej časti na súde. Pri uplatnení nároku na súde môže poškodený požadovať úhradu len v rozsahu nároku, ktorý bol predbežne prerokovaný, a z titulu, ktorý bol predbežne prerokovaný. Ak súd rozhodnutím o náhrade škody prizná poškodenému aj úrok z omeškania, lehota omeškania začína príslušnému orgánu plynúť najskôr dňom oznámenia, že neuspokojí nárok na náhradu škody, alebo uplynutím šesťmesačnej lehoty na predbežné prerokovania nároku, ak súd neurčí začiatok jej plynutia neskôr.

Podľa ust. § 4 ods. 1 písm. b) citovaného zákona, vo veci náhrady škody, ktorá bola spôsobená orgánom verejnej moci podľa § 3 ods. 1, koná v mene štátu Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, ak v trestnom konaní škodu spôsobil vyšetrovateľ Policajného zboru alebo poverený príslušník Policajného zboru, a 1. prokurátor nezamietol sťažnosť proti uzneseniu vyšetrovateľa Policajného zboru alebo povereného príslušníka Policajného zboru a nepodal v trestnej veci obžalobu príslušnému súdu alebo 2. vyšetrovateľ Policajného zboru alebo poverený príslušník Policajného zboru nekonal na základe záväzného pokynu prokurátora.

Podľa ust. § 4 ods. 1 písm. f) citovaného zákona, vo veci náhrady škody, ktorá bola spôsobená orgánom verejnej moci podľa § 3 ods. 1, koná v mene štátu Generálna prokuratúra Slovenskej republiky, ak škodu spôsobil štátny orgán podľa osobitného predpisu v občianskom súdnom konaní, v trestnom konaní alebo správnom konaní.

Podľa ust. § 17 ods. 1 citovaného zákona, uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk, ak osobitný predpis neustanovuje inak.

Podľa ust. § 17 ods. 2 cit. zák. v prípade, ak iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadostučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom, uhrádza sa aj nemajetková ujma v peniazoch, ak nie je možné uspokojiť ju inak.

Podľa ust. § 17 ods. 3 citovaného zákona, výška nemajetkovej ujmy v peniazoch podľa odseku 2 sa určuje s prihliadnutím najmä na a) osobu poškodeného, jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje, b) závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k nej došlo, c) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v súkromnom živote, d) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v spoločenskom uplatnení.

Podľa ust. § 60 ods. 1 zák. č. 73/1998 Z.z. o štátnej službe príslušníkov Policajného zboru základ na výpočet výsluhového príspevku, odchodného, úmrtného, výsluhového dôchodku a invalidného výsluhového dôchodku sa zistí z priemerného mesačného služobného platu dosiahnutého v období

posledných desiatich skončených kalendárnych rokov pred dňom skončenia služobného pomeru u policajta podľa odseku 2 a u profesionálneho vojaka podľa odseku 4.

Podľa ustanovenia § 27 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov, zodpovednosť za škodu podľa tohto zákona sa vzťahuje na škodu spôsobenú rozhodnutiami, ktoré boli vydané odo dňa nadobudnutia účinnosti tohto zákona a na škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom odo dňa nadobudnutia účinnosti tohto zákona.

Podľa ustanovenia § 517 ods. 1 veta prvá, odsek 2 Občianskeho zákonníka, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa ustanovenia § 3 Nariadenia vlády Slovenskej republiky č.87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, v znení účinnom od 1.2.2013, výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Predmetom konania je náhrada škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím orgánu verejnej moci.

Na základe vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že žalobkyňa bola od roku 1998 v služobnom pomere v štátnej službe príslušníka policajného zboru od 15.7.2005 vo funkcii starší vyšetrovateľ Krajského riaditeľstva Policajného zboru v Košiciach zaradená do 8. platovej triedy. Uznesením zo dňa 29.3.2010 Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, odbor inšpekčnej služby vzniesol žalobkyni obvinenie za prečin zneužívania právomocí verejného činiteľa z dôvodu, že v dobe od 7.1.2010 do 16.2.2010 zneužívala svoje služobné postavenie vyšetrovateľa PZ a v trestnej veci obzvlášť závažného zločinu lúpeže, ktorá jej bola pridelená, procesné úkony vykonávala v rozpore s ust. § 2 ods. 10 Tr. zák., čím úmyselne vytvorila takú dôkaznú situáciu, že mohla trestné stíhanie prerušiť, umožnila podozrivej osobe vyhnúť sa trestnému stíhaniu. Žalobkyňa podala proti uzneseniu dňa 7.4.2010 sťažnosť, ktorú Vojenská obvodná prokuratúra uznesením zo dňa 11.6.2010 zamietla a dňa 15.2.2011 podala obžalobu na žalobkyňu pre trestný čin zneužívania právomocí verejného činiteľa. Okresný súd Trebišov uznesením 4T 57/2011 zo dňa 12.7.2012 zastavil trestné stíhanie voči žalobkyni, pretože skutok nie je trestným činom a nie je dôvod na postúpenie veci. Žalobkyňa dňa 8.2.2013 podala na Generálnu prokuratúru Slovenskej republiky žiadosť o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody, trovy obhajoby vo výške 1.700,55 EUR a nemajetkovú ujmu 150.000 EUR. Generálna prokuratúra Slovenskej republiky dňa 31.7.2013 oznámila, že sú splnené zákonné podmienky nároku na náhradu škody titulom nezákonného rozhodnutia vo výške 1.545,94 EUR titulom trov právneho zastúpenia. Žalobkyňa bola personálnym rozkazom riaditeľ Krajského riaditeľstva Policajného zboru zo dňa 30.12.2010 preradená od 1.1.2011 na Okresné riaditeľstvo Policajného zboru v Košiciach a odvolaná z doterajšej funkcie. Dňa 31.3.2010 bolo začaté voči žalobkyni konanie vo veci prepustenia zo služobného pomeru na základe skutku, ktorý bol predmetom trestného stíhania žalobkyne. Z výpovede žalobkyne, výpovedí svedkov, zdravotnej dokumentácie žalobkyne mal súd za jednoznačne preukázané, že v dôsledku trestného stíhania žalobkyne došlo k psychickým problémom u žalobkyne, čo vyplýva aj z nálezu MUDr. L., kde bola diagnostikovaná zmiešaná anxiózne-depresívna porucha nasadajúca na posttraumatickú poruchu v dôsledku obavy z trestného stíhania s tým, že po ukončení trestného stíhania sa stav žalobkyne zlepšil, avšak diagnóza pretrváva, žalobkyňa od začatia trestného stíhania do súčasnosti užíva antidepresíva. Pred začatím trestného stíhania žila v harmonickom partnerskom zväzku s priateľom, ktorý je prokurátor, plánovali svadbu a spoločné dieťa. V dôsledku trestného stíhania došlo k narušeniu harmonického partnerského vzťahu, keďže žalobkyňa v dôsledku zhoršeného psychického stavu podmieneného trestným stíhaním prestala mať záujem o rodinu, nemala sil zabezpečovať starostlivosť o svoje maloleté dieťa tak ako predtým, starostlivosť o rodinu, domácnosť zabezpečoval priateľ a matka žalobkyne. Žalobkyňa vyčítala priateľovi, ktorý je prokurátor, že prokuratúra je zodpovedná za jej trestné stíhanie a v dôsledku zhoršenej situácie medzi partnermi, partner žalobkyne opustil spoločnú domácnosť. Z výpovede svedkov B.. Š., F. N., C.. E. D., C.. G. T., C.. I. Q. mal súd za preukázané, že žalobkyňa bola do začatia trestného stíhania rešpektovaná pre odborné znalosti, svoje pracovné povinnosti si plnila vysoko profesionálne a bola uznávaná aj pre svoju povahu a schopnosť ochotu poskytnúť pomoc. V dôsledku začatia trestného stíhania svedkovia, ktorí poznali žalobkyňu po odbornej stránke, prehodnotili svoj

postoj voči žalobkyni a uverili, že sa dopustila skutku, pre ktorý jej bolo vznesené obvinenie a to z dôvodu použitia informačno technických prostriedkov, kamerového záznamu, keďže svedkovia vzhľadom na svoje zamestnanie a svoje praktické skúsenosti mali vedomosť, že informačno technické prostriedky, kamerové záznamy sa bežne nepoužívajú. Z dôvodu vedomostí o použití kamerových záznamov a odposluchov sa svedkovia, ktorí boli v bližšom pracovnom kontakte so žalobkyňou alebo mali priateľský vzťah so žalobkyňou, prerušili akékoľvek kontakty so žalobkyňou a to jednak z dôvodu, že s ohľadom na výkon svojej funkcie sa nemohli stykať s obvinenými osobami ako aj z dôvodu, že vyčítali žalobkyni, že ich osobné rozhovory aj na citlivé osobné otázky boli zaznamenané na kamerových a zvukových záznamoch. Svedkyňa N. sa v kancelárii žalobkyne, kde boli kamerové záznamy, prezliekala spolu so žalobkyňou, keďže v posilňovni sú iba pánske šatne a kamerové záznamy videli ľudia, ktorých stretávala na obede. Žalobkyňa bola preložená z Krajského riaditeľstva Policajného zboru na Okresné riaditeľstvo Policajného zboru a preradená z 8. platovej triedy do 6. platovej triedy.

Súd posúdil nárok uplatnený žalobkyňou v súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami a dospel k záveru, že nárok na náhradu nemajetkovej ujmy je čiastočne dôvodný.

Základnými predpokladmi existencie zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú orgánom verejnej moci v prípade nezákonného rozhodnutia sú existencia nezákonného rozhodnutia vydaného orgánom verejnej moci pri výkone verejnej moci, existencia škody a príčinná súvislosť medzi nezákonným rozhodnutím a vznikom škody.

Pokiaľ ide o existenciu nezákonného rozhodnutia v danom prípade je nezákonným rozhodnutím uznesenie o začatí trestného stíhania, zodpovednosť štátu je podmienená využitím riadnych opravných prostriedkov smerujúcich proti nezákonnému rozhodnutiu, bolo splnené, keďže žalobkyňa podala sťažnosť proti uzneseniu o vznesení obvinenia a táto bola následne zamietnutá, pričom nezákonné rozhodnutie, uznesenie o začatí trestného stíhania bolo zrušené zastavením trestného stíhania Okresným súdom v Trebišove zo dňa 12.7.2012, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 24.7.2012.

S poukazom na túto skutočnosť mal súd za to, že bola splnená podmienka existencie nezákonného rozhodnutia.

Orgánom štátu, ktorý je oprávnený konať za štát je podľa ust. § 4 ods. 1 písm. f/ Generálna prokuratúra Slovenskej republiky.

Ustanovenie § 17 ods. 2 zák. č. 514/2003 zakladá nárok poškodeného na náhradu nemajetkovej ujmy a to bez ohľadu na to, či zároveň vznikla skutočná škoda, či ušlý zisk. Každá škoda spôsobená nesprávnym či nezákonným zásahom štátu má byť v zmysle citovaného ustanovenia primerane odčinená. Nemajetková ujma predstavuje zásah do inej než majetkovej sféry poškodeného a popri nepriaznivých dôsledkoch vyvolaných neprimeranou dĺžkou súdneho konania zahŕňa aj iné dopady nezákonného rozhodnutia najmä do osobnostnej integrity poškodeného. Peňažná kompenzácia je subsidiárnym odškodnením, ktoré nastupuje, ak nie je možné vzniknutú nemajetkovú ujmu nahradiť inak, t.j. obyčajné konštatovanie porušenia práva nie je dostačujúcim prostriedkom nápravy. Každé trestné stíhanie fyzickej osoby predstavuje závažný zásah do osobnostných práv fyzickej osoby, predstavuje obmedzenie osobnostných práv uvedených v § 11 Obč. zák. a v článku 10 listiny základných práv a slobôd napriek tomu, že takéto obmedzenie je legitimované verejným záujmom na ochrane spoločnosti pred trestnou činnosťou. Každé trestné stíhanie zasahuje do súkromného života jednotlivca, do jeho cti, dobrej povesti a je spôsobilé obmedziť či porušiť právo jednotlivca na rešpektovanie a ochranu jeho súkromného, rodinného života, dôstojnosti, osobnej cti, dobrej povesti. Ľudská dôstojnosť predstavuje najvyššiu hodnotu v základoch celého právneho systému a je možno ju považovať za konečný účel právneho poriadku. Ide o ústavnú kategóriu, ktorá pôsobí vo vzťahu k ostatným základným právam ako nadradená hodnota a akýkoľvek zásah do týchto práv či zníženie ľudskej dôstojnosti je potrebné vnímať ako závažný a ťažko reparaovateľný. Funkciou náhrady nemajetkovej ujmy je satisfakčná funkcia a to s ohľadom na okolnosti prípadu, optimálne a účinné zmiernenie nepriaznivého následku neoprávneného zásahu. Pokiaľ ide o vyjadrenie miery, akou bola znížená dôstojnosť, vážnosť osoby v spoločnosti, je potrebné vychádzať z reakcie, ktorú zásah vyvolal v rodinnom, pracovnom a inom prostredí fyzickej osoby. Kritériá, na ktoré má súd prihliadnuť sú ustanovené v § 17 ods. 3, v zmysle ktorého má súd s ohľadom na konkrétne skutkové okolnosti individuálneho prípadu vymedziť okolnosti významné pre

určenie výšky náhrady škody a to dopad nezákonného rozhodnutia do osobnostnej sféry, vplyv na povest' poškodeného, doterajší spôsob života.

Ustanovenie § 17 ods. 4 zák. č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci v znení zák. č. 412/2012 Z.z. ustanoví výšku náhrady nemajetkovej ujmy, ktorá nemôže byť vyššia ako náhrada poskytovaná osobám poškodeným násilnými trestnými činmi podľa osobitného predpisu. § 17 ods. 4 cit. zák. je účinný od 1.1.2013, pričom ide o hmotnoprávny predpis. Právna úprava nemajetkovej ujmy v zmysle cit. zák. účinná do 31.12.2012 nestanovila pre výšku nemajetkovej ujmy žiaden limit. V zák. č. 412/2012 Z.z. , ktorý novelizoval zák. č. 514/2003 Z.z. od 1.1.2013 absentujú prechodné ustanovenia, t.j. neexistuje žiadne ustanovenie, ktoré by určovalo povinnosť použiť ust. § 17 ods. 4 novely aj na prípady zodpovednosti za škodu spôsobenú rozhodnutiami vydanými pred účinnosťou tohto zákona. Platí princíp nepravej retroaktivity, kedy vznik právnych vzťahov existujúcich pred nadobudnutím účinnosti novej právnej úpravy a právne nároky, ktoré z týchto vzťahov vznikli, sa riadia predchádzajúcou právnou úpravou. Tento záver vychádza aj zo všeobecného prechodného ustanovenia § 27 ods. 1 cit. zák., podľa ktorého sa celý nárok na náhradu škody vrátane všetkých súvisiacich otázok, t.j. aj nároku na výšku náhrady nemajetkovej ujmy posudzuje podľa zákona účinného v čase vydania nezákonného rozhodnutia.

Nezákonným rozhodnutím v danej veci bolo uznesenie o vznesení obvinenia zo dňa 29.3.2010, ktoré bolo vydané pred účinnosťou zák. č. 412/2012 Z.z., preto nie je prípustná aplikácia ust. § 17 ods. 4, ktorá stanoví limit nemajetkovej ujmy v zmysle novely zák. č. 412/2012 Z.z.

Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že žalobkyňa v dôsledku trestného stíhania utrpela ujmu v osobnom, rodinnom a pracovnom živote. Z výpovedí žalobkyne a svedkov jednoznačne vyplynulo, že u žalobkyne došlo k ujme v osobnom živote a to zhoršenie psychického stavu v dôsledku trestného stíhania, od začatia trestného stíhania do súčasnosti žalobkyňa trpí zmiešanou úzkostnou depresívnou poruchou, ktorá bola podmienená traumou v dôsledku trestného stíhania. Žalobkyňa mala v dôsledku trestného stíhania odpočúvané telefonické hovory, v kancelárii mala kamerové záznamy, kde došlo k zásahu aj do intímnej sféry žalobkyne, keďže žalobkyňa sa v kancelárii prezliekala z dôvodu, že v posilňovni boli spoločné šatne. Z výpovedí priateľa žalobkyne a žalobkyne mal súd za preukázané, že došlo k negatívnemu zásahu v dôsledku trestného stíhania aj do rodinného života, žalobkyňa pred začatím trestného stíhania žila v dlhodobom harmonickom vzťahu so svojím priateľom, s ktorým plánovala svadbu a rodinu. V dôsledku trestného stíhania žalobkyne vzhľadom na skutočnosť, že priateľ žalobkyne bol prokurátor, došlo k vzájomným hádkam, k strate dôvery priateľa žalobkyne v nevinu žalobkyne a k prerušeniu dlhoročného spolužitia. Aj keď žalobkyňa s priateľom obnovila spolužitie, obaja potvrdili, že ich vzájomný vzťah v dôsledku trestného stíhania, po jeho obnovení nedosahuje kvalitu pred začatím trestného stíhania a to jednak v dôsledku zmeny v osobnosti samotnej žalobkyne v dôsledku trestného stíhania ako aj straty vzájomnej dôvery. Pokiaľ ide o zásah do pracovného života, žalobkyňa bola odborne zdatnou a uznávanou vyšetrovatelkou Krajského riaditeľstva Policajného zboru. Po začatí trestného stíhania bola priradená na Okresné riaditeľstvo Policajného zboru. Aj keď z personálneho rozkazu, ktorým bola priradená na Okresné riaditeľstvo Policajného zboru, nevyplýva, že žalobkyňa bola priradená z dôvodu začatia trestného stíhania, z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že bolo voči žalobkyne začaté konanie o prepustení zo služobného pomeru pre skutok, ktorý je totožný so skutkom, pre ktoré bolo začaté trestné stíhanie a že samotné preradenie žalobkyne z Krajského riaditeľstva Policajného zboru na Okresné riaditeľstvo Policajného zboru malo dôsledkom zníženie zaradenia žalobkyne o 2 stupne v platovej triede, čo bude mať za následok zníženie výsluhového dôchodku, na ktorý vznikne žalobkyne nárok. Z výpovedí svedkov mal súd za preukázané, že žalobkyňa v dôsledku trestného stíhania stratila vážnosť a dôveru v pracovnej sfére, ktorú dovtedy požívala a ani po ukončení trestného stíhania jej nebola ponúknutá možnosť preradenia na Krajské riaditeľstvo Policajného zboru. Pokiaľ ide o vplyv na predchádzajúci spôsob života žalobkyne, žalobkyňa v dôsledku trestného stíhania stratila priateľov, ktorí uverili dôvodnosti trestného stíhania voči žalobkyne, prerušili s ňou kontakt a to aj z dôvodu, že nechceli, aby ich meno bolo spájané so žalobkyňou, z dôvodu zvukových a obrazových záznamov ako aj v dôsledku postoja samotnej žalobkyne, ktorá sa hanbila a mala obavu stretávať sa s ľuďmi, pričom v dôsledku zmeny osobnosti žalobkyne a predchádzajúceho postoja priateľov nedošlo k obnoveniu predchádzajúcich priateľských vzťahov ani po skončení trestného stíhania.

Všetky uvedené následky trestného stíhania na osobu žalobkyne predstavujú nemajetkovú ujmu, ktorá je v priamej príčinnej súvislosti s nezákonným rozhodnutím, keďže z vykonaného dokazovania vyplýva, že keby nebolo začaté trestné stíhanie, tak by uvedené následky nenastali. S poukazom na dĺžku trestného stíhania, následky na osobný, rodinný, pracovný, spoločenský život žalobkyne a s poukazom na rozsudky Okresného súdu Banská Bystrica 14C 112/2002 - priznaná nemajetková ujma 232.357,43 EUR, rozsudok Okresného súdu Prešov 9C 92/2007 - priznaná nemajetková ujma 230.000 EUR, nemajetková ujma priznaná C.. Y. H. 1.600.000 EUR, rozsudok Okresného súdu Prešov 7C 66/2011 M. R. - priznaná nemajetková ujma 60.000 EUR mal súd za preukázané, že žalobkyni vznikol nárok na priznanie nemajetkovej ujmy vo výške 100.000 EUR, keďže s poukazom na závažnosť následkov nie je dostatočným zadosťučinením iba samotné konštatovanie porušenia práv žalobkyne.

Preto súd zaviazal žalovaného zaplatiť žalobkyni nemajetkovú ujmu vo výške 100.000 EUR.

Vzhľadom k tomu, že žalobkyňa sa domáhala náhrady nemajetkovej ujmy vo výške 150.000 EUR a súd dospel k záveru, že nárok je odôvodnený iba v časti 100.000 EUR, v prevyšujúcej časti návrh ako nedôvodný zamietol.

Žalobkyňa si uplatnila 9,5% úrok z omeškania z dlžnej sumy od 15.8.2013 do zaplatenia. Omeškanie sa odvíja od splatnosti dlhu. Pri nároku na náhradu škody podľa ust. § 514/2003 Z.z. je potrebné vychádzať z ust. § 16 ods. 4, podľa ktorého lehota omeškania začína plynúť najneskôr dňom oznámenia, že nárok poškodeného nebude uspokojený alebo uplynutím 6 mesačnej lehoty na predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody. Žalobkyňa požiadala o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody listom zo dňa 8.2.2013, ktorý bol doručený Generálnej prokuratúre Slovenskej republiky 15.2.2013, túto skutočnosť mal súd za preukázanú z vyjadrenia Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky zo dňa 31.7.2013 k žiadosti o predbežné prejednanie nároku na náhradu škody. 6 mesačná zákonom stanovená lehota uplynula dňa 15.8.2013. Keďže žalovaný neuspokojil nárok žalobkyne v lehote splatnosti, t.j. do 15.8.2013, dostal sa nasledujúci deň 16.8.2013 do omeškania. Preto súd zaviazal žalovaného zaplatiť úrok z omeškania od prvého dňa omeškania t.j. od 16.8.2013 do zaplatenia.

Výška úrokov z omeškania zodpovedá výške základnej úrokovej sadzby Európskej centrálnej banky platnej k prvému dňu omeškania navýšenej o 5 percentuálnych bodov podľa ustanovenia § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995, čo činí 5,5%.

Vzhľadom k tomu, že žalobkyňa si uplatnila úrok z omeškania vo výške 9,5%, pričom úroková sadzba k prvému dňu omeškania činila 5,5%, v súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami súd návrh v prevyšujúcej časti úrokov z omeškania ako nedôvodný zamietol.

O trovách konania súd rozhodol podľa ust. § 151 ods. 3 O.s.p. tak, že o trovách konania súd rozhodne do 30 dní po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Košice I v dvoch písomných vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O.s.p.).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a)

f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona. (§ 251 O.s.p.)